

Motion till riksdagen 2010/11:So551

av **Anne Marie Brodén och Finn Bengtsson (M)**

Obligatorisk inrapportering till Nationella Diabetesregistret

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om obligatorisk inrapportering till Nationella Diabetesregistret.

Motivering

Fyra procent av Sveriges befolkning har diabetes, varav de allra flesta har typ 2-diabetes. Enligt Svenska Diabetesförbundet har uppskattningsvis 15 procent av befolkningen dessutom anlag för att utveckla typ 2-diabetes. Redan i utgångsläget är diabetes en av de stora folksjukdomarna. Men många menar att vi kommer att få se en ökning av antalet diabetesfall i spåren av ökad övervikt och mer stillasittande liv. Det ställer höga krav på hur vi utvecklar diabetesvården i framtiden.

Tidigare i år presenterade Socialstyrelsen nya nationella riktlinjer för diabetesvården. Ett viktigt instrument för att följa upp riktlinjerna och för att kunna fatta beslut om förändringar inom diabetesvården är det Nationella Diabetesregistret. Det ger goda möjligheter att följa patienterna och på så sätt förbättra och effektivisera vårdinsatserna. Det skapar också bättre förutsättningar för landstingen att lära av varandra vad gäller utformningen av diabetesvården. Rapportering till kvalitetsregister är en förutsättning för en jämlik och likvärdig vård.

Det nationella diabetesregistret bygger dock på frivillig inrapportering från sjukvården, vilket leder till stora variationer mellan landstingen. I några landsting, exempelvis Gävleborg och Östergötland, ligger primärvårdens deltagandegrad på över 70 procent, medan den i Stockholm och Uppsala ligger på 32 respektive 24 procent.

Att höja deltagandegraden i det nationella diabetesregistret är angeläget inte minst för att kunna följa patienternas blodsockervärden (så kallat

Fel! Okänt namn på

HbA1c), som av många anses vara den bästa indikatorn på framgångsrika behandlingar. Idag varierar andelen patienter som når sina HbA1c-mål mycket mellan olika landsting, och vi har de senaste åren dessutom sett hur andelen patienter som når sina mål minskar.

Ett mer heltäckande nationellt diabetesregister skulle kunna hjälpa sjukvården att utarbeta handlingsplaner och verktyg för att fler patienter ska kunna nå sina HbA1c-mål. Det ger också möjligheter för patienterna att utifrån kunskap om resultaten i vården välja den vårdgivare som lyckas bäst med vården.

För att utveckla och förbättra diabetesvården föreslår vi därför att riksdagen ska ta ställning för obligatorisk inrapportering till Nationella Diabetesregistret.

Stockholm den 19 oktober 2010

Anne Marie Brodén (M)

Finn Bengtsson (M)